

NOT

Ärende: Sammanfattande rapport från det extra plenarmötet
– Bryssel den 5 mars 2003

**DISKUSSION OM FÖRSLAGEN TILL ÄNDRINGAR AV
ARTIKLARN 8–6 I UTKASTET TILL KONSTITUTION**

Efter plenarmötet den 28 februari 2003, som ägnades åt artiklarna 8–16 i utkastet till konstitution och de förslag till ändringar som konventsledamöterna hade lämnat, fortsatte dessa sina diskussioner vid ett extra möte under ordförandeskap av konventets vice ordförande Giuliano Amato. Diskussionerna koncentrerades under förmiddagen på artiklarna 8 och 9 om principerna och under eftermiddagen på övriga artiklar om befogenheterna.

Artiklarna 8 och 9: Principerna och tillämpningen av dessa

Befogenheternas ursprung

1. Några konventsledamöter betonade att det borde framgå av artiklarna om befogenheter (från och med artikel 8.2 om tilldelningsprincipen) att det är medlemsstaterna och inte konstitutionen som tilldelar befogenheter. Hänvisningen till konstitutionen borde därför föregås av prepositionen "i" (eller "i enlighet med bestämmelserna i") i stället för "genom". Andra påminde om att formuleringen "befogenheter som ... har tilldelats genom detta fördrag" redan finns i de nuvarande fördragen (se t.ex. artikel 5.1 i EG-fördraget) och ansåg att det inte finns någon anledning att ändra detta eftersom konstitutionen formellt kommer att förbli ett fördrag.

Artikelstruktur

2. Många konventsledamöter föreslog att man skall undvika upprepningar när det gäller principen om lojalt samarbete (artiklarna 8.5, 9.4, 9.5 och artikel 14) och den nationella identiteten (artiklarna 1.2 och 9.6). En del föreslog att principerna om lojalt samarbete och företräde för unionsrätten samt respekten för den nationella identiteten skall sättas in i ett större sammanhang än befogenheterna, exempelvis i avdelning I i konstitutionen. Andra kunde tänka sig att slå ihop artiklarna 8 och 9 utan att skilja "principerna" från deras "tillämpning".

Subsidiaritetsprincipen (artikel 8.3)

3. Flera konventsledamöter föreslog att tillämpningen av subsidiaritetsprincipen inte uttryckligen skall uteslutas när det gäller de exklusiva befogenheterna. Olika argument framfördes i denna riktning enligt följande:
 - Befogenheternas exklusiva karaktär medför inte att unionen alltid nödvändigtvis måste agera. Subsidiaritetsprincipen kan ju också vara en förutsättning för utövandet av exklusiv befogenhet.
 - Subsidiariteten avgör också en åtgärds intensitet på ett område med exklusiv befogenhet.
 - Subsidiariteten skall alltid tillämpas vid genomförandet av en unionsåtgärd, också på ett område som omfattas av exklusiv befogenhet.
 - Subsidiariteten skall tillämpas för att omfatta utövandet av delade befogenheter som har blivit "exklusiva" genom att utövas.
 - Subsidiariteten skall också tillämpas för att reglera mekanismen för unionens bemyndigande av medlemsstaterna enligt artikel 10.1.

4. Några ansåg att tillämpningen av subsidiaritetsprincipen hör samman med utvidgningen av begreppet och den ändrade benämningen på de s.k. "exklusiva" befogenheterna (se nedan). Andra tyckte däremot att man måste fortsätta att utesluta subsidiaritet vid utövandet av exklusiva befogenheter.
5. Flera föreslog också att man efter "av medlemsstaterna" skall hänvisa till de regionala och lokala myndigheterna (en hänvisning som också borde finnas i protokollet om subsidiaritet).

Mekanismen för kontroll av subsidiaritetsprincipen (artikel 9.2)

6. En del föreslog att mekanismen för de nationella parlamentens kontroll inte skall begränsas till enbart subsidiaritetsprincipen utan också tillämpas för proportionalitetsprincipen. En konventsledamot föreslog att mekanismen skall utsträckas till att omfatta Regionkommittén.

Principen om företräde (artikel 9.1)

7. Många konventsledamöter uttryckte starkt stöd för att denna princip skall behållas i konstitutionen, medan andra åtminstone ville formulera om den så att den blir mer indirekt, exempelvis genom att hänvisa till utövandet av befogenheter utan att uttryckligen nämna själva konstitutionen eller genom att bara ange att den nationella lagstiftningen inte får avvika från unionsrätten.

Nationell identitet (artikel 9.6)

8. Det finns flera förslag om hänvisningen till nationell identitet. Några föredrar en mycket kort bestämmelse (som i artikel 1.2), andra godtar en mer ingående bestämmelse, bland annat genom att man hänvisar till antingen de regionala och lokala myndigheterna, den språkliga mångfalden eller kyrkornas ställning (se förklaring nr 11 som fogas till Amsterdamfördraget) eller den inre säkerheten. Några ansåg dock att artikel 9.6 i dess nuvarande lydelse är alltför detaljerad. En konventsledamot var tveksam till varje hänvisning till nationell identitet med tanke på att begreppet är vagt.

Principen om samstämmighet och integration ("mainstreaming")

9. Många konventsledamöter uttryckte önskemål om att vissa gällande bestämmelser om övergripande befogenheter som berör alla politikområden (*mainstreaming*) skall framgå tydligare, särskilt när det gäller miljö eller jämställdhet mellan kvinnor och män. En sådan klausul borde finnas i första delen av konstitutionen och en del nämnde artikel 8 (eller 9) som en lämplig plats.
10. Som slutsats sade Giuliano Amato att formuleringen av ett antal punkter om vilka det råder ett relativt samförstånd bör ses över av presidiet i syfte att lägga till
 - en princip om integration och samstämmighet (*mainstreaming*),
 - en hänvisning till de regionala och lokala myndigheterna,
 - en enda artikel om den nationella identiteten,
 - befogenheternas ursprung: Det kan en gång för alla fastställas i början av fördraget att befogenheterna härrör från medlemsstaterna.

Artiklarna 10–16: Befogenhetskategorier

Befogenhetskategorier (artikel 10) och ett allmänt synsätt

11. Flera konventsledamöter ifrågasatte nödvändigheten av punkterna 3 och 4 (samordning av den ekonomiska politiken och GUSP) eftersom det inte rör sig om en befogenhetskategori i ordets egentliga betydelse (utan snarare om en tilldelad befogenhet). Andra ansåg däremot att dessa områden inte omfattas av unionens befogenhet utan av medlemsstaternas.

12. Några konventsledamöter föreslog att det skall inrättas en särskild kategori för de allmänna samordningsbefogenheterna som skiljer sig från de stödjande åtgärderna. Enligt samma tankegång föreslog en del konventsledamöter att man bland de delade befogenheterna skall skilja ut åtgärdsområdena i förhållande till deras styrka (till exempel de områden där utövandet bör rätta sig efter principer eller miniminormer). En konventsledamot framförde en idé om att formulera en princip om delade befogenheter och exakt fastställa dess räckvidd utan att ens upprätta en vägledande förteckning samtidigt som man vid behov anger vissa områdets specifika karaktär, bland annat med avseende på typen av åtgärder (inte nödvändigtvis i första delen av fördraget).
13. Med hänsyn till artikel 10.6 ifrågasatte några om man i artiklarna 12 och 15 (delade befogenheter och stödjande åtgärder) bör upprepa en hänvisning till den andra delen, medan denna hänvisning har utelämnats i artikel 11 (exklusiva befogenheter).

Exklusiva befogenheter (artikel 11)

14. Ett antal konventsledamöter föreslog att kategorin "exklusiva" befogenheter i stället bör kallas unionens "egna" eller "tilldelade" befogenheter eller helt enkelt "unionsbefogenheter". En del ansåg att begreppet exklusiv befogenhet är juridiskt mer exakt medan det för andra är missvisande, därför att medlemsstaterna behåller genomförande- och kontrollbefogenheter på dessa områden eller kan bemyndigas av unionen att agera.
15. Man tog upp vissa områden som kan läggas till i den nya kategorin, exempelvis den inre marknaden, organisationen av marknaden för jordbruksprodukter, den ekonomiska och sociala sammanhållningen och finansieringen av unionen. Några konventsledamöter nämnde också GUSP och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Andra var däremot tveksamma till att betrakta vissa områden som exklusiva befogenheter, bland annat de fyra områdena med fri rörlighet, konkurrensen eller vissa områden som anses känsliga när det gäller handelspolitiken. När det gäller de fyra friheterna föreslog en del konventsledamöter att de skall ges en mer framträdande plats men inte nödvändigtvis i avdelningen om befogenheter.

Delade befogenheter (artikel 12)

16. Några konventsledamöter begärde förtydliganden av detta begrepp, bland annat av artikel 12.3 ("Om unionen inte har utövat eller upphört att utöva sina befogenheter ...") jämfört med sista meningen i artikel 10.2 ("Medlemsstaterna skall utöva sin befogenhet ...").
17. Flera konventsledamöter sade sig föredra att kategorin delade befogenheter, som är en kategori som omfattar övriga fall, inte innehåller ens en vägledande uppräkningslista av de huvudsakliga berörda befogenhetsområdena. Andra däremot föreslog tillägg av vissa områden, t.ex. kamp mot diskriminering, jämställdhet mellan kvinnor och män, invandringspolitik, tjänster av allmänt intresse, skatteaspekter på den inre marknaden, skydd mot katastrofer, djurskydd, osv. Några konventsledamöter ansåg att folkhälsan bör vara ett område för stödjande åtgärder.

Samordning av den ekonomiska politiken (artikel 13)

18. Många konventsledamöter föreslog att samordningen av den ekonomiska politiken och arbetsmarknadspolitiken och även vissa aspekter av socialpolitiken skulle betraktas som en helhet. Några angav att det inte är unionen som sådan som skall samordna den ekonomiska politiken utan medlemsstaterna, eller åtminstone rådet. Andra framhöll behovet av att inte ta flera steg tillbaka på detta område och erinrade särskilt om att i det nuvarande fördraget hänvisas det till den "ekonomiska politiken" och inte enbart till samordningen.

Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (artikel 14)

19. Några föreslog att denna artikel skall utgå medan andra vill ta upp den gemensamma försvarspolitiken här.

Områden för stödjande åtgärder (artikel 15)

20. Flera konventsledamöter föreslog att kategorin områden för stödjande åtgärder, för att göra systemet flexiblere inte bör innehålla en uttömmande förteckning av berörda områden. Några ledamöter ville inte i förväg utesluta harmonisering, om än liten, inom områden för stödjande åtgärder. Slutligen framförde några konventsledamöter att de föredrar benämningen "kompletterande befogenheter" framför "områden för stödjande åtgärder".

Flexibilitetsklausul (artikel 16)

21. Flera konventsledamöter lade fram alternativa förslag beträffande förfarandet för att anta bestämmelser på grundval av denna klausul, särskilt vad avser Europaparlamentets roll och omröstning i rådet (kvalificerad majoritet). Några ledamöter föreslog att man skall formulera om denna klausul så att den fungerar i båda riktningarna, dvs. också för att inskränka unionens befogenheter. Slutligen föreslogs en ändring av benämningen till "flexibilitetsklausul".
-

EUROPEISKA KONVENTET
Extra möte onsdagen den 5 mars 2003

TALARLISTA

Fortsättning av diskussionen om utkastet till artiklarna 8–16 (dok. CONV 528/03)

Förmiddag

Reinhard RACK - Europaparlamentet
Anne VAN LANCKER - Europaparlamentet
Antonio TAJANI - Europaparlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen(Parlamentet)
Andrew Nicholas DUFF, Europaparlamentet
Peter HAIN - Förenade kungariket (Regeringen)
Teija TIILIKAINEN - Finland (Regeringen)
Ben FAYOT - Luxemburg (Parlamentet)
John Edward TOMLINSON - Förenade kungariket (Parlamentet)
Adrian SEVERIN - Rumänien (Parlamentet)
Neil Nicholas MACCORMICK - Europaparlamentet
Bobby MacDONAGH - Irland (Regeringen)
Jean Luc DEHAENE - Vice ordförande
Maria BERGER - Europaparlamentet
Antonio VITORINO - Kommissionen
Johannes VOGGENHUBER - Europaparlamentet
Lord MACLENNAN of Rogarts - Förenade kungariket (Parlamentet)
Rytis MARTIKONIS - Litauen (Regeringen)
(Blått kort : Fayot)
Linda McAVAN - Europaparlamentet
Elmar BROK - Europaparlamentet
Manfred DAYER - Regionkommittén
Claude Du GRANRUT - Observatör

Alain LAMASSOURE - Europaparlamentet
António NAZARE-PEREIRA - Portugal (Parlamentet)
Johannes VOGGENHUBER - Europaparlamentet
Pervenche BERES, Europaparlamentet

Eftermiddag

Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (Parlamentet)
Jacques FLOCH - Frankrike (Parlamentet)
John Edward TOMLINSON - Förenade kungariket (Parlamentet)
Manuel Lobo ANTUNES - Portugal (Regeringen)
Reinhard RACK - Europaparlamentet
Jens-Peter BONDE, Europaparlamentet
Andrew Nicholas DUFF, Europaparlamentet
Lord MACLENNAN of Rogart - Förenade kungariket (Parlamentet)
Peter HAIN - Förenade kungariket (Regeringen)
Pascale ANDREANI - Frankrike (Regeringen)
(Blå kort: Peterle, Ponzano, Horvat, Duff)
Bobby MacDonagh - Irland (Regeringen)
Teija TIILIKAINEN - Finland (Regeringen)
Carlos CARNERO GONZALES - Europaparlamentet
Ben FAYOT - Luxemburg (Parlamentet)
Maria BERGER - Europaparlamentet
Alain LAMASSOURE - Europaparlamentet
Elena PACIOTTI - Europaparlamentet
(Blå kort: Tomlinson, Kauppi, Pereira, Helle, Avgerinos, Lamassoure)
Neil Nicholas MACCORMICK, (Europaparlamentet)
Johannes VOGGENHUBER - Europaparlamentet
(Blå kort: Bonde, Dybjaer, MacLennan, Berés, Duff, McDonagh)
